

Folketingets Lovsekretariat
lov@ft.dk

Finn Sørensen (EL)
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Folketingsmedlem Finn Sørensen (EL) har den 12. december 2018, som omtrykt d. 13. december, 2018 stillet følgende spørgsmål nr. S 340, som hermed besvares.

21. december 2018

Spørgsmål nr. S 340:

”Vil regeringen, i lyset af Parlamentets holdning om at EU-/EØS-borgere skal have ret til danske dagpenge fra dag et, aktivere artikel 48 TEUF i Lissabon-traktaten, som giver et medlemsland mulighed for at anmode om, at et forslag til en EU-retsakt forelægges det Europæiske Råd til drøftelse, hvis medlemslandet erklærer, at denne retsakt lovgivningsmæssig berører vigtige aspekter af den pågældende medlemsstats sociale sikringssystem?”

J.nr. 2018 - 7850

Svar:

Forslaget om én dags karens og de øvrige forslag fra Europa-Parlamentet i relation til forordning 883 skal nu forhandles med Rådet og Kommissionen i de såkaldte trilogforhandlinger.

Forhandlingerne igangsættes under det kommende rumænske EU-formandskab i januar 2019.

Det kommende rumænske EU-formandskab har således kort tid til at forsøge at opnå en aftale om dette komplekse forslag, inden forhandlingerne mellem EU's institutioner forventes at gå i stå forud for valget til Europa-Parlamentet i maj 2019.

Regeringen vil i de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet fortsætte vores aktive indsats for at trække forslaget mere i retning af danske interesser selv om det ser vanskeligt ud.

Hvis forhandlingerne om forordning 883 hastes igennem inden det kommende valg til Europa-Parlamentet i maj 2019, så frygter jeg desuden, at det endelige resultat bliver et kompromis, som ingen EU-lande reelt kan være tilfredse med. Regeringen vil derfor også arbejde for, at et så vigtigt og kompliceret forslag ikke hastes igennem.

Når det er sagt så er den såkaldte ”nødbremse” indeholdt i artikel 48, stk. 2 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Her fremgår, at hvis et medlem af Rådet erklærer, at et udkast til en lovgivningsmæssig retsakt som nævnt i stk. 1 (hjemlen til forordning 883/04) vil berøre vigtige aspekter af den pågældende med-

lemsstats sociale sikringssystem, herunder anvendelsesområde, omkostninger og økonomisk struktur, eller berører dette systems finansielle balance, kan medlemmet anmode om, at spørgsmålet forelægges Det Europæiske Råd.

Selvom regeringen langt fra er tilfreds med udviklingen i forhandlingerne om en revision af forordning 883/04, er det min vurdering, at vi ikke er i en situation, hvor det er relevant at drøfte nødbremsen.

Regeringens prioriteter i forhandlingerne om forordning 883/04 har været båret af hensyn til at sikre rimelighed og fornuft i reglerne, da vi ønsker at sikre fortsat folkelig opbakning til det indre marked, som vi har så store fordele af. Derfor har regeringen bl.a. arbejdet for en karenperiode på tre måneder, hvilket svarer til Kommissionens oprindelige forslag.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt en karenperiode på én dag vil berøre vigtige aspekter af Danmarks sociale sikringssystem eller dette systems finansielle balance, er det vigtigt at holde proportionerne for øje.

Forslaget handler om sammenlægning af perioder for rettigheder til dagpenge og en evt. karenperiode, inden man kan foretage den sammenlægning. Det er derfor ikke korrekt, at en karenperiode på én dag vil betyde, at én dags beskæftigelse i Danmark i sig selv udløser ret til danske arbejdsløshedsdagpenge. Adgangen til danske dagpenge forudsætter, at vedkommende opfylder det danske indkomstkrav for ret til dagpenge. For at få adgang til dagpenge efter én dag, skal vedkommende forud herfor have været arbejdsløshedsforsikret i mindst ét år uafbrudt i et eller flere andre EU-lande.

Hvis man kommer til Danmark og mister jobbet efter en meget kort periode, vil der være grundlag for at undersøge, om der er tale om et job konstrueret alene med det formål at opnå ret til dagpenge. Såfremt Europa-Parlamentets forslag skulle ende med at blive vedtaget, vil regeringen naturligvis træffe foranstaltninger for at undgå misbrug.

I denne sammenhæng kan også peges på erfaringer fra andre lande. De fleste lande, herunder fx Sverige og Norge, har i modsætning til Danmark en karenperiode på én dag. Dermed svarer reglerne i disse lande allerede til det, som Europa-Parlamentet nu foreslår.

I 2017 var der, jf. vedlagte rapport fra Europa-Kommissionen, i Sverige 134 personer fra andre EU-lande, der havde behov for at medregne perioder fra det tidligere beskæftigelsesland for at kunne få ret til dagpenge. Ud af de 134 personer havde 48 personer haft mindre end én måneds beskæftigelse. Af de 134 personer havde ca. 100 haft deres tidligere beskæftigelse i et andet nordisk land.

I Norge var der tale om 224 personer, der havde behov for at medregne perioder. Heraf havde 94 personer mindre end en måneds beskæftigelse i Norge. Også i Norge var der tale om, at ca. 100 personer havde deres tidligere beskæftigelse i andet nordisk land, heraf 40 i Danmark.

Under de nuværende danske regler sammenlagde 41 EU/EØS-borgere i 2017 perioder fra andre medlemslande for at få ret til danske dagpenge, efter de har opfyldt beskæftigelseskravet på 296 timers beskæftigelse inden for 3 måneder i Danmark.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen